

SANTA LLÚCIA DE BEUDA

Catalunya Romànica, resum

Situació

1920 Josep Salvany Blanch

L'església de Santa Llúcia, adossada a una construcció agrícola, era dedicada temps enrere a sant Salvador. Es troba dins la demarcació de Segueró, als vessants de llevant de la muntanya de la Mare de Déu del Mont, vers Maià de Montcal, en un pla i al costat del camí que ve d'aquesta població, i no gaire lluny de la gran masia del Noguer de Segueró.

Mapa: 257M781. Situació: 31TDG796752.

Hom hi pot arribar per la carretera comarcal C-260, de Besalú a Roses. Entre els quilòmetres 4 i 5, surt, a mà esquerra, la carretera que va a Maià de Montcal, des d'on comença una pista que porta a la capella. El camí es pot fer amb un turisme. (JVV)

De la petita capella de santa Llúcia hom desconeix, per manca de dades, en quin moment fou fundada i consagrada, i també qualsevol altra notícia referent al seu passat medieval.

No obstant això, sabem que la construcció, d'origen romànic i probablement del segle XII, es trobava, segons indica Francesc Monsalvatje, en un estat ruïnós quan l'any 1825 la família Noguer de Segueró la féu restaurar. Consta que Pere de Noguer i de Rocafiguera, qui s'encarregà durant molts anys de l'administració de l'extens patrimoni de la pairalia familiar, féu reedificar en la data esmentada aquesta capella, en la qual foren fets de bell nou els teulats i la cornisa, entre d'altres coses; també va fer construir de nou el retaule de l'altar, el cor i els bancs.

Amb posterioritat, l'església restà totalment abandonada fins que a començament dels anys 1980 s'iniciaren unes obres de restauració; l'edifici, d'una sola nau amb volta de canó, conserva de l'època romànica una part dels seus murs i l'absis semicircular, que fou posat totalment al descobert pels restauradors, ja que romania mig amagat per una construcció adossada al temple a la banda de migdia. La porta d'entrada, a la façana de ponent, és de forma rectangular i molt posterior a la construcció primitiva; al seu damunt hi ha una finestra, un xic descentrada, i les restes de l'antiga espadanya. El temple té adossades, al mur lateral de migdia, algunes edificacions corresponents a una masoveria. (MLIR)

Església

Art Medieval

Es tracta d'una austera església d'una nau, coberta amb volta de canó, i capçada a llevant per un absis semicircular. Tant l'interior com l'exterior són totalment llisos, sense elements destacats, i només una senzilla motllura de cavet, que forma el ràfec de l'absis i de part de la façana nord, trenca la nuesa dels paraments.

La porta s'obre a la façana de ponent, on també hi ha el campanar, una senzilla espadanya, que, com la porta, no correspon a l'obra original.

La façana de migjorn és amagada per unes edificacions agràries afegides, que impedeixen de veure si la porta original s'obria en aquesta façana, o bé era el lloc de la porta actual. Al centre de l'absis s'obre una finestra de doble esqueixada, amb una llinda monolítica retallada en arc.

Art Medieval
(C) 2011

L'aparell és de petits carreus travats amb morter de calç, en filades uniformes, amb uns elements més ben tallats com els brancals, la llinda de la finestra absidal o el ràfec. Tot i la seva impersonalitat general, hom pot considerar aquesta església com una obra bastida seguint les formes de l'arquitectura rural del segle XII. (JAA)

És de propietat particular.